

SMEs ไทย

เตรียมพร้อมเป็นศูนย์กลางการแพทย์
และสุขภาพใน AEC

Contents

03

08

10

Econ Focus

03

SMEs ไทยเตรียมพร้อมเป็นศูนย์กลางการแพทย์และสุขภาพใน AEC

Econ Review

06

สรุปสถานการณ์การผลิตภาคอุตสาหกรรม เดือนกุมภาพันธ์ 2556

Sharing

08

Green Diplomacy การทูตสีเขียว

Life

10

- สงกรานต์วันขึ้นปีใหม่ไทย 4 ภาค
- เทศกาล เทศนา และการพัฒนาวิสาหกิจผู้ประกอบการทางการแพทย์

Movement

15

Editor's Note

สวัสดีค่ะคุณผู้อ่านทุกท่าน สำหรับฉบับนี้ Econ Focus ท่านจะได้ทราบถึงการเตรียมพร้อมของ SMEs ไทยเตรียมพร้อมเป็นศูนย์กลางการแพทย์และสุขภาพใน AEC ส่วนสถานการณ์การผลิตภาคอุตสาหกรรมประจำเดือนกุมภาพันธ์ 2556 จะเป็นอย่างไรพลิกเข้าไปดูได้เลยค่ะ จากนั้นจะพาไปรู้จักโครงการ Green Diplomacy การทูตสีเขียว สุดท้ายพลาดไม่ได้กับคอลัมน์ Life กับสงกรานต์วันขึ้นปีใหม่ไทย 4 ภาค พร้อมกับเทศกาล เทศนา และการพัฒนาวิสาหกิจผู้ประกอบการแพทย์ และฉบับนี้ยังเปิดรับความคิดเห็นของทุกท่านทุกช่องทาง พบกันใหม่ฉบับหน้า สวัสดีค่ะ

ที่ปรึกษา

หทัย อุทัย รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
พิชัย ตั้งชนะชัยอนันต์ รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

บรรณาธิการบริหาร

วาริ จันทร์เนตร

กองบรรณาธิการ

ศุภิดา เสมอสุข, ศุภชัย วัฒนวิทย์ภรณ์, ชาลี ชันศิริ, สมานลักษณ์ ตัณฑกุล, ชัตติยา วัชรรัตน์, ศักดิ์ชัย สินโสมนัส, กุลชลิ โหมดพลาย, บุญอนันต์ เศวตสิทธิ์, วรางคณา พงศาปาน

OIE SHARE ยินดีรับฟังความคิดเห็น คำชี้แนะ และข่าวประชาสัมพันธ์ต่างๆ ติดต่อได้ที่กองบรรณาธิการ OIE SHARE กลุ่มประชาสัมพันธ์และบริการห้องสมุด สำนักบริหารกลาง สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ถนนพระรามที่ 6 แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400 อีเมล : OIESHARE@oie.go.th

ข้อความที่ปรากฏใน OIE SHARE เป็นทัศนะของผู้เขียน

SMEs ไทยเตรียมพร้อมเป็นศูนย์กลาง การแพทย์และสุขภาพใน AEC

• กองบรรณาธิการ

จากการที่รัฐบาลได้มีนโยบายให้ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์ของเอเชีย (Medical Hub) กระทรวงอุตสาหกรรมเล็งเห็นว่าอุตสาหกรรมวัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์เป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญ และมีโอกาสที่จะพัฒนาให้เป็นอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในการแข่งขันรองรับความต้องการทั้งตลาดในประเทศและต่างประเทศที่มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น จึงได้ขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมดังกล่าวภายใต้โครงการ Flagship ของกระทรวงอุตสาหกรรม โดยแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาอุตสาหกรรมวัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์ขึ้น เพื่อจัดทำกรอบการพัฒนาภายใต้วิสัยทัศน์ "ให้ไทยเป็นฐานการผลิตอุตสาหกรรมทางการแพทย์และสุขภาพที่สำคัญในอาเซียนภายในปี 2563" ประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ย่อย ได้แก่

- 1) การสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ
- 2) การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานวัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์ในประเทศ
- 3) การตลาดและการสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภคในการซื้อวัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์ที่ผลิตในประเทศ
- 4) การพัฒนาบุคลากรและส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา
- 5) การใช้มาตรการการเงิน การคลัง และการจัดซื้อของภาครัฐในการส่งเสริมอุตสาหกรรมวัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์ไทย
- 6) การสร้างความเชื่อมั่นและการส่งเสริมการลงทุน

โดยได้จัดให้มีการลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) เพื่อผลักดันยุทธศาสตร์พัฒนาอุตสาหกรรมวัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์กับ 11 หน่วยงาน ได้แก่ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา แพทยสภา คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และหอการค้าไทย เพื่อบูรณาการเตรียมพร้อมรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และต่อยอดไปสู่การเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์ของเอเชีย (Medical Hub) ต่อไป

กระทรวงอุตสาหกรรมให้ความสำคัญกับอุตสาหกรรมวัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์และอุปกรณ์ดูแลสุขภาพ เพราะเล็งเห็นว่าอุตสาหกรรมนี้จะทวีความสำคัญมากยิ่งขึ้นในอนาคต และประเทศไทยมีความพร้อมในหลายด้านโดยเฉพาะภูมิศาสตร์ที่ตั้งและบุคลากรที่มีฝีมือ จึงได้มอบให้สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) จัดสรรงบประมาณสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมวัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์ภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ได้จัดทำขึ้นจำนวน 3 โครงการ ซึ่งผลการดำเนินการเมื่อปี 2555 ที่ผ่านมานับว่าประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี โดยได้รับการตอบรับจากผู้ประกอบการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในวงการแพทย์อย่างกว้างขวาง

จากผลความสำเร็จของโครงการพัฒนาอุตสาหกรรมวัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์ข้างต้น ในปี 2556 จึงได้ดำเนินโครงการต่อเนื่องเพื่อขยายผลสำเร็จจากการดำเนินงานจากปีที่ผ่านมา ประกอบด้วยโครงการพัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมวัสดุอุปกรณ์

ทางการแพทย์และสุขภาพด้าน Productivity และพัฒนามาตรฐาน ISO 13485 ตั้งเป้าเพิ่ม Productivity ให้กับโรงงานผลิตวัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์เพิ่มอีก 56 โรงงาน ตามเสียงเรียกร้องของผู้ประกอบการจำนวนมาก โครงการวิจัยพัฒนาและออกแบบวัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์และสุขภาพ ตั้งเป้าจะดำเนินการวิจัยออกแบบ และพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ต่อยอดไปสู่การผลิตเชิงพาณิชย์ รวมถึงการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานสากล CE Mark อีกไม่ต่ำกว่า 13 ผลิตภัณฑ์ รวมทั้งจัดทำ Roadmap การพัฒนาเทคโนโลยี และนวัตกรรมผลิตภัณฑ์วัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์

เพื่อใช้เป็นกรอบในการพัฒนาและส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาในอนาคต นอกจากนี้ ยังมีโครงการศึกษาวิจัยโอกาสทางธุรกิจและการเพิ่ม Value Creation สำหรับอุตสาหกรรมวัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์ โดยจะจัดทำฐานข้อมูลเชิงลึก (Intelligence Unit) ซึ่งประกอบด้วยฐานข้อมูลของผู้ผลิต ผู้จัดจำหน่าย แหล่งจำหน่าย สินค้า ข้อมูลการนำเข้า-ส่งออก ข้อมูลด้านมาตรฐาน ข้อมูลเทคโนโลยี และข่าวสารการจัดซื้อจัดจ้างวัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์จากหน่วยงานต่าง ๆ เป็นต้น เพื่อให้ผู้ประกอบการใช้ในการดำเนินธุรกิจ และเป็นข้อมูลสำหรับภาครัฐในการกำหนดนโยบายการพัฒนา

อุตสาหกรรม อีกทั้งยังมีการจัดทำแนวทางการเลือกซื้อวัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์และสุขภาพในเชิงเทคนิคและวิศวกรรม สำหรับแพทย์และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการจัดซื้อจัดจ้างได้มีความรู้ความเข้าใจสามารถเปรียบเทียบคุณสมบัติทางเทคนิคขั้นพื้นฐาน (Basic Requirement) ที่จำเป็นด้านเทคนิคและวิศวกรรม นอกเหนือจากข้อมูลทางการแพทย์ เพื่อใช้อ้างอิงในการเลือกซื้อวัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์ที่เหมาะสม เนื่องจากปัจจุบันสินค้าวัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์ที่มีการกำหนดเกณฑ์การทดสอบและสามารถออกใบอนุญาตรับรองได้แล้วมีเพียง 10 รายการ เช่น ถุงมือยาง ถุงยางอนามัย ฯลฯ ส่วนผลิตภัณฑ์นอกเหนือจากนั้นยังไม่ได้ควบคุมและไม่สามารถออกใบรับรองให้ได้ ซึ่งการจัดทำคู่มือดังกล่าวจะทำให้ผู้ผลิตไทยโดยเฉพาะอย่างยิ่ง SMEs มีโอกาสในการจำหน่ายสินค้ากับโรงพยาบาลต่าง ๆ ในประเทศมากขึ้น □

สรุปสถานการณ์การผลิตภาคอุตสาหกรรมเดือนกุมภาพันธ์ 2556

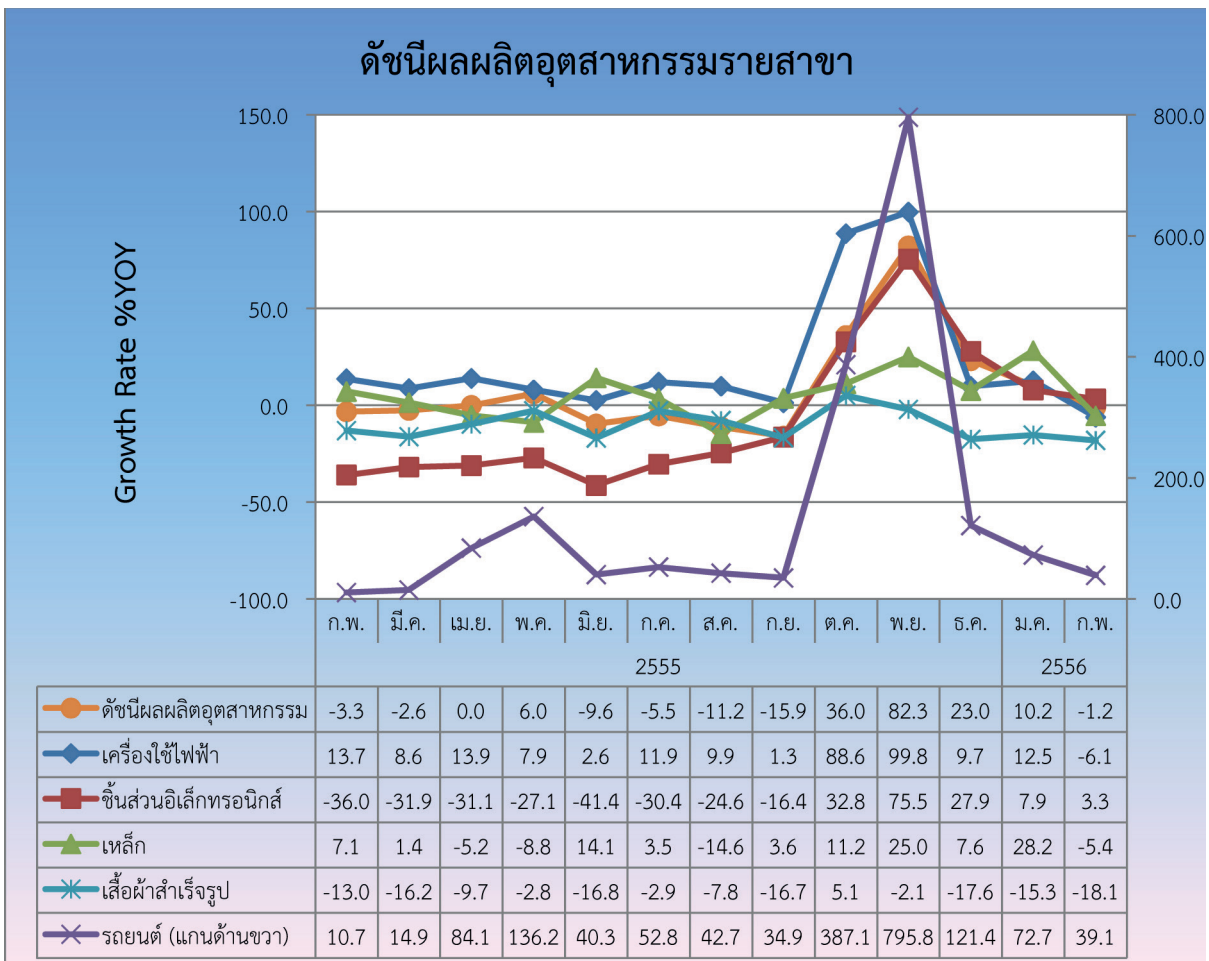
ศูนย์สารสนเทศเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
สำนักวิจัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

การผลิตภาคอุตสาหกรรมในเดือนกุมภาพันธ์ 2556 หดตัวร้อยละ 1.19 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน เนื่องจากจำนวนวันทำงานที่น้อย ประกอบกับคำสั่งซื้อสินค้าของอุตสาหกรรมสำคัญจากต่างประเทศชะลอตัวลง ตามภาวะเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าที่ชะลอลง สำหรับอัตราการใช้จ่ายกำลังการผลิตในเดือนกุมภาพันธ์ 2556 อยู่ที่ร้อยละ 62.87

การผลิตอุตสาหกรรมสำคัญในเดือนกุมภาพันธ์ 2556 ชะลอตัวลง เนื่องจากวันทำงานที่น้อย และคำสั่งซื้อจากต่างประเทศลดลง โดยอุตสาหกรรมการผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าภายในบ้าน ดัชนีผลผลิตหดตัวร้อยละ 6.12 แต่อุตสาหกรรมการผลิตเครื่องปรับอากาศ ดัชนีผลผลิตยังคงขยายตัวที่ระดับร้อยละ 29.34 เนื่องจากสภาพอากาศที่ร้อนขึ้น สำหรับอุตสาหกรรมการผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ขยายตัวร้อยละ 3.26 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน เป็นการขยายตัวที่ชะลอลง การผลิตอุตสาหกรรม Hard Disk Drive มีดัชนีผลผลิตหดตัวลงร้อยละ 9.65 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน จากความ

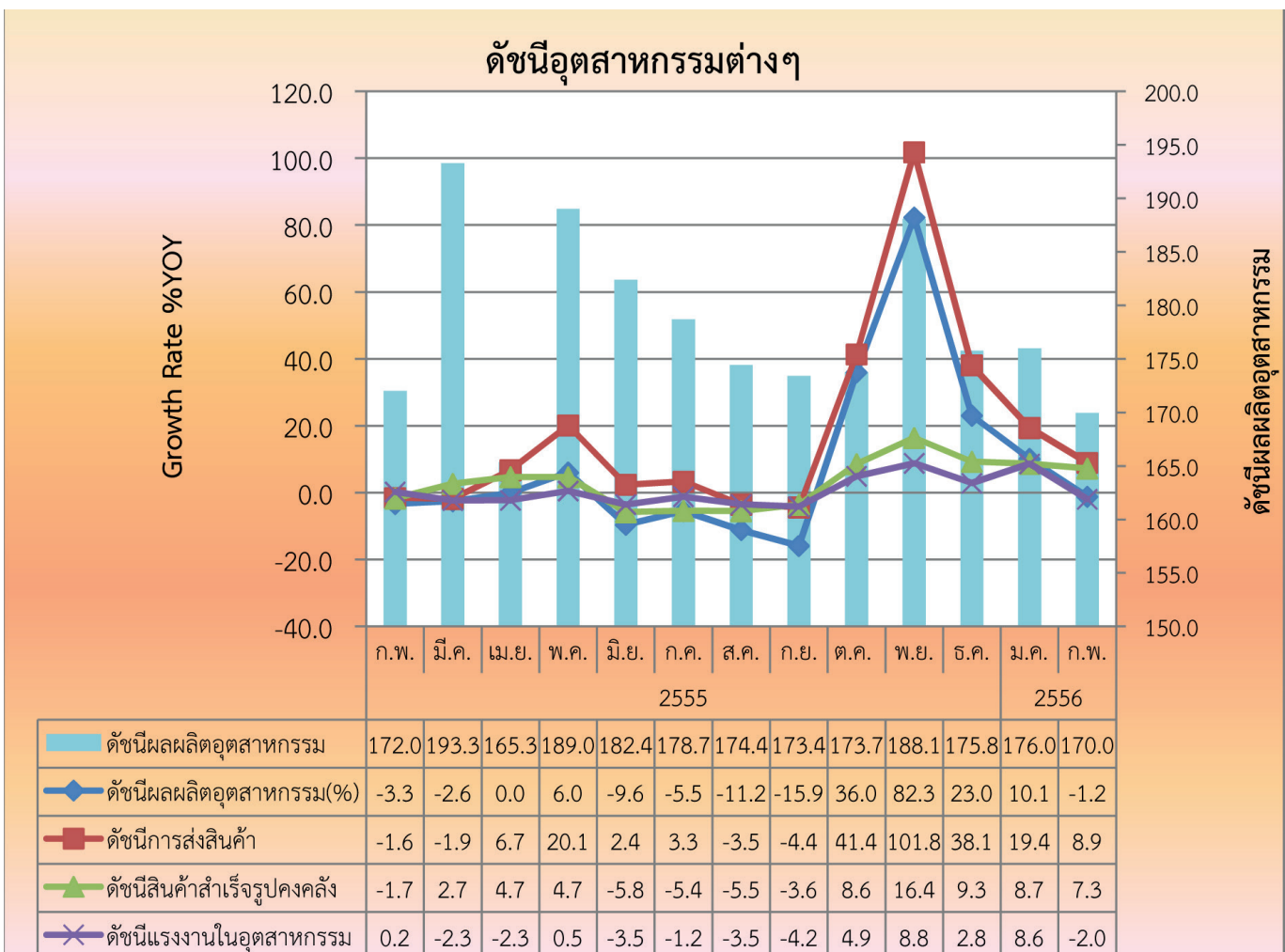
ต้องการในตลาดโลกลดลง ซึ่งมาจากความต้องการสินค้าในกลุ่มสมาร์ทโฟน และแท็บเล็ตมีมากขึ้น

อุตสาหกรรมการผลิตรถยนต์ในเดือนกุมภาพันธ์ 2556 ดัชนีผลผลิตขยายตัวร้อยละ 39.12 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน จากคำสั่งซื้อที่ยังคงค้างอยู่ตามนโยบายรถคันแรก สำหรับการผลิตเหล็กมีดัชนีผลผลิตหดตัวร้อยละ 5.42 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน เนื่องจากผู้ผลิตชะลอการผลิตลง หลังจากเร่งการผลิตในเดือนก่อนเนื่องจากความกังวลมาตรการปกป้องการนำเข้าเหล็ก

การผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป ดัชนีผลผลิตหดตัวร้อยละ 18.10 เนื่องจากผลกระทบต้นทุนแรงงานที่สูงขึ้น ทำให้ผู้ประกอบการย้ายฐานการผลิต สำหรับการผลิตสิ่งทอต้นน้ำการผลิตยังคงขยายตัว แต่ชะลอลง โดยในเดือนกุมภาพันธ์ 2556 ดัชนีผลผลิตขยายตัวร้อยละ 6.10 การจำหน่ายสินค้าอุตสาหกรรมในเดือนกุมภาพันธ์ 2556 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนมีระดับเพิ่มขึ้น ในอัตราที่ชะลอลงตามสถานการณ์การผลิตในอุตสาหกรรมสำคัญ โดยดัชนีการส่งสินค้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.93 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ส่วนดัชนีสินค้าสำเร็จรูปคงคลังเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.26 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน สำหรับดัชนีแรงงานในอุตสาหกรรมลดลงร้อยละ 1.96 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน และอัตรการใช้กำลังการผลิตในเดือนกุมภาพันธ์ 2556 อยู่ที่ร้อยละ 62.87 □

Green Diplomacy

การทูตสีเขียว

สำนักเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ

เรื่อง Green Diplomacy การทูตสีเขียว ริเริ่มขึ้นโดยสหภาพยุโรป (EU) โดยคณะกรรมการ
เทศชาโลนิเกียยุโรป (The Thessaloniki European Council) มีมติเห็นชอบให้มีการดำเนินโครงการ
Green Diplomacy เมื่อเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2546 (2003) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้เกิดการ
ทำงานอย่างบูรณาการด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างสหภาพยุโรปกับประเทศต่างๆ ภายนอกสหภาพยุโรป ผ่านการ
จัดตั้งเครือข่ายที่ไม่เป็นทางการ หรือเรียกว่า “เครือข่ายการทูตสีเขียว” (The Green Diplomacy
Network)¹ ทั้งนี้โครงการ Green Diplomacy ยังไม่เป็นที่รู้จักมากนัก รวมถึงน่าจะเป็นประโยชน์ต่อ
ผู้อ่านและผู้สนใจเรื่องสิ่งแวดล้อม OIE Share จึงขอเผยแพร่ประชาสัมพันธ์โครงการดังกล่าว ซึ่งสอดคล้อง
กับวัตถุประสงค์ของโครงการ Green Diplomacy ในการเผยแพร่การดำเนินงานของกิจกรรมเพื่อสร้าง
ความตระหนักรู้เรื่องการรักษาสีแวดล้อมสู่ภาคประชาสังคม

Green Diplomacy การทูตสีเขียว เป็นโครงการส่งเสริมภารกิจสิ่งแวดล้อม ดำเนินการโดยกรมองค์การระหว่างประเทศ
กระทรวงการต่างประเทศ โดยมีการจัดขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553 เพื่อเป็นเวทีแลกเปลี่ยนความเห็นเรื่องสิ่งแวดล้อมในมิติการเมือง
ระหว่างประเทศระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคมและภาควิชาการ เพื่อสามารถติดตามพัฒนาการ ความก้าวหน้าของประเด็น
ระหว่างประเทศที่มีความสำคัญต่อไทยได้อย่างใกล้ชิด และให้เกิดผลที่เป็นรูปธรรมมากที่สุด ตลอดจนส่งเสริมให้เกิดความตระหนักในเรื่อง
การรักษาสิ่งแวดล้อมไปสู่ภาคประชาชนเพิ่มมากขึ้น ซึ่งกระทรวงการต่างประเทศจะมีการจัดกิจกรรมภายใต้โครงการ Green Diplomacy

ภาพประกอบจาก
www.grapharoo.com
http://fibexusa.wix.com
http://extension.usu.edu
http://de.flash-screen.com

ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การเสวนาในหัวข้อที่แตกต่างกันออกไป การจัด lecture series เพื่อให้ความรู้และสร้างความตระหนักถึงเรื่องการรักษาสิ่งแวดล้อม การจัดโครงการศึกษาดูงานเกี่ยวกับการพัฒนาที่ยั่งยืนในพื้นที่ต่าง ๆ รวมถึงการจัดพิมพ์เอกสารเผยแพร่ เป็นต้น

กระทรวงการต่างประเทศ ได้เชิญวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิด้านสิ่งแวดล้อมและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มาบรรยายและแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็น ประกอบด้วย (1) ผศ.ดร. ทวีดา กมลเวช จาก คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2) นายชัยรัตน์ ฅมยา บรรณาธิการข่าวต่างประเทศ และ ผู้ดำเนินรายการทันโลกกับชัยรัตน์ ฅมยา สถานีโทรทัศน์ไทย พีบีเอส และ (3) ดร.บัณฑิต เศรษฐศิริโรตม์ ผู้อำนวยการสถาบันธรรมรัฐเพื่อการพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยผู้ร่วมการเสวนาได้แลกเปลี่ยนทัศนคติและมุมมองเกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะประเด็นการรับรู้ของคนไทยเกี่ยวกับปัญหาโลกร้อน อุปสรรคทั้งในระดับนโยบายและระดับบุคคลในการแก้ไขโลกร้อน ตลอดจนความคืบหน้าในการดำเนินงานเพื่อแก้ปัญหาโลกร้อนตามกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศ ซึ่งผลที่ได้จากการเสวนาในครั้งนี้ ทำให้ผู้เข้าร่วมการเสวนามีความเข้าใจ ความตระหนัก และความรู้เท่าทันแนวโน้มต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมที่จะเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นได้ในอนาคต รวมถึงสามารถนำไปต่อยอด ตลอดจนเผยแพร่ให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องและผู้สนใจรับทราบถึงพัฒนาการ และความก้าวหน้าของประเด็นสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศที่มีผลกระทบต่อไทย และสังคมโลก

โดยที่ระบบเศรษฐกิจโลกในปัจจุบัน ประเทศที่มีขนาดเศรษฐกิจใหญ่ต่าง ๆ ในภูมิภาคตะวันตก ยุโรป เอเชีย รวมถึงองค์การระหว่างประเทศ ได้มีการรณรงค์ภาคการผลิต โดยเฉพาะการผลิต

สินค้าอุตสาหกรรมมีความรับผิดชอบต่อสังคม และตระหนักถึงเรื่องการรักษาสิ่งแวดล้อมเพื่อมุ่งไปสู่การเป็นเศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy) กันมากขึ้น ดังนั้น เศรษฐกิจสีเขียวจะมีความเชื่อมโยงระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจกับการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ และยังเป็นส่งเสริมพฤติกรรมผู้บริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อนำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนต่อไปในอนาคต เพื่อลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ที่นับวันจะมีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ ทั้งนี้ โครงการ Green Diplomacy

ถือว่าเป็นกลไกหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญในการผลักดันเพื่อให้เกิดความร่วมมือและแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมและปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในเวทีระหว่างประเทศให้เกิดประโยชน์ในภาพรวมเนื่องจากปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศส่งผลกระทบต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมของแต่ละประเทศ ไม่ใช่เฉพาะประเทศใดประเทศหนึ่ง ดังนั้น การทำงานร่วมกันอย่างมีบูรณาการของประชาคมโลกจึงถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อให้สามารถบรรลุผลในการแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอย่างเป็นรูปธรรมและยั่งยืนได้ต่อไปในอนาคต □

¹<http://www.spiegel.de/international/europe/europe-s-green-diplomacy-global-climate-governance-emerges-as-test-case-for-eu-a-681931.html>

ข้อมูลอ้างอิง :

1. จากการเข้าร่วมการเสวนาภายใต้โครงการส่งเสริมภารกิจการทูตสิ่งแวดล้อมและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Green Diplomacy) เมื่อวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2556 ณ กระทรวงการต่างประเทศ โดย นายชาญชัย ไฉลกคงถาวร
2. www.mfa.go.th
3. http://ec.europa.eu/environment/international_issues/green_diplomacy-en.htm

สงกรานต์ วันขึ้นปีใหม่ไทย 4 ภาค

• กองบรรณาธิการ

สวัสดีค่ะคุณผู้อ่านทุกท่าน มาถึง OIE SHARE ฉบับเดือนเมษายน
แล้วนะคะ ซึ่งเดือนนี้เป็นที่ทราบกันอยู่แล้วว่า เป็นเดือนที่มีอากาศ
ร้อนมากของทุกๆ ปี เดือนเมษายนยังมีประเพณีที่เก่าแก่สืบทอดมา
ตั้งแต่โบราณ จนถึงปัจจุบัน นั่นก็คือประเพณีสงกรานต์ หรือ
วันขึ้นปีใหม่ของไทยค่ะ

ประเพณีสงกรานต์ เป็นประเพณีที่เกิดขึ้นให้กับสมาชิก
ในครอบครัว หรือชุมชนนะคะ สงกรานต์ 1 ปี จะมีอยู่ 1 ครั้ง ตาม
ปฏิทินไทยในขณะนี้ กำหนดให้เทศกาลวันสงกรานต์ตรงกับวันที่
13 - 15 เมษายน ของทุกปี และยังเป็นวันหยุดยาวของราชการ
ทำให้สมาชิกทุกคนในครอบครัว ได้ใช้เวลาและทำกิจกรรมร่วมกัน
ถือได้ว่าอยู่กันพร้อมหน้าพร้อมตาเลยทีเดียว

สงกรานต์ถือได้ว่าเป็นวันขึ้นปีใหม่ของไทย โดยมีพิธีกรรมทาง
ศาสนา โดยการทำบุญ การรำลึกถึงบรรพบุรุษที่ล่วงลับไปแล้ว
การสรงน้ำพระเพื่อความเป็นสิริมงคล เป็นการเริ่มต้นปีใหม่ที่มีความสุข
รวมถึงการใช้น้ำรดให้แก่กันเพื่อความชุ่มชื่น อีกทั้งยังเป็นการ
ขอขมาจากผู้ใหญ่ เพื่อท่านจะได้ให้พรแก่เรา เป็นการแสดงถึงความรัก
และความกตัญญู แก่บิดามารดาและผู้เฒ่าผู้แก่ที่เราเคารพอีกด้วยค่ะ

ส่วนประเพณีและวัฒนธรรมของแต่ละภาคก็มีการละเล่นที่
เหมือนกัน อาจจะมีแตกต่างกันออกไปบ้างตามแต่ละท้องถิ่น
การจะยึดถือปฏิบัติอย่างไรนั้น ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมและความ
ต้องการของชุมชนนั้น ๆ เรามาทราบถึงวัฒนธรรมของสงกรานต์
4 ภาค กันเลยนะคะ ว่ามีความแตกต่างกันอย่างไร

เริ่มจากสงกรานต์ภาคเหนือ หรือ สงกรานต์ล้านนา เริ่มตั้งแต่
“วันสังขารล่อง” (13 เม.ย.) ที่มีการทำความสะอาดบ้านเพื่อความ

เป็นสิริมงคล “วันเนา” หรือ “วันเนา” (14 เม.ย.) วันที่ห้ามใครตำท้อว่าร้ายเพราะจะทำให้โชคร้ายไปตลอดทั้งปี “วันพญาวัน” หรือ “วันเถลิงศก” (15 เม.ย.) วันนี้ชาวบ้านจะตื่นแต่เช้าทำบุญตักบาตรเข้าวัดฟังธรรม ก่อนจะไปรดน้ำดำหัวขอมาญาติผู้ใหญ่ในช่วงบ่าย “วันปากปี” (16 เม.ย.) ชาวบ้านจะพากันไปรดน้ำเจ้าอาวาสตามวัดต่าง ๆ เพื่อขอมาคารวะ และ “วันปากเดือน” (17 เม.ย.) เป็นวันที่ชาวบ้านส่งเคราะห์ต่าง ๆ ออกไปจากตัวเพื่อปิดฉากประเพณีสงกรานต์ล้านนา

สงกรานต์ภาคอีสาน นิยมจัดกันอย่างเรียบง่าย แต่พบบ่อยมากไปด้วยความอบอุ่น โดยคนอีสานจะเรียกประเพณีสงกรานต์ว่า “บุญเดือนห้า” หรือ “ตรุษสงกรานต์” และจะถือฤกษ์ในวันที่ 15 ค่ำเดือน 5 เวลาบ่าย 3 โมง เป็นเวลาเริ่มงาน โดยพระสงฆ์จะตีกลองโฮมเปิดศักราช จากนั้นญาติโยมจะจัดเตรียมน้ำอบหาบไปรวมกันที่ศาลาวัดเพื่อสงกรานน้ำพระพุทธรูป แล้วต่อด้วยการรดน้ำดำหัว ปู่ ย่า ตา ยาย และญาติผู้ใหญ่ เพื่อขอมาลาโทษ จากนั้นก็จะเป็นการเล่นสาดน้ำสงกรานต์กันอย่างสนุกสนาน

สงกรานต์ภาคใต้ ตามความเชื่อของประเพณีสงกรานต์แบบดั้งเดิมที่ภาคใต้แล้ว สงกรานต์เป็นช่วงเวลาแห่งการผลัดเปลี่ยนเทวดา ผู้รักษาดวงชะตาบ้านเมือง พวกเขาจึงถือเอาวันแรกของสงกรานต์ (13 เม.ย.) เป็น “วันส่งเจ้าเมืองเก่า” โดยจะทำพิธีสะเดาะเคราะห์ที่

สิ่งไม่ดีออกไป ส่วน “วันว่าง” (14 เม.ย.) ชาวนครจะไปทำบุญตักบาตรที่วัด และสงกรานน้ำพระพุทธรูป และวันสุดท้ายเป็น “วันรับเจ้าเมืองใหม่” (15 เม.ย.) จะทำพิธีต้อนรับเทวดาองค์ใหม่ด้วยการแต่งองค์ทรงเครื่องอย่างสวยงาม เพื่อนำอาหารไปถวายพระที่วัด จากนั้นอาจจะไปรดน้ำผู้อาวุโสท่านที่ยังไม่ได้ไปรดน้ำใน “วันว่าง” เพื่อเป็นการปิดท้ายประเพณีสงกรานต์ของชาวภาคใต้

สงกรานต์ภาคกลาง เริ่มขึ้นในวันที่ 13 เมษายน เป็นวัน “มหาสงกรานต์” วันที่ 14 เป็น “วันกลาง” หรือ “วันเนา” วันที่ 15 เป็นวัน “วันเถลิงศก” ทั้ง 3 วันประชาชนจะประกอบพิธีทางศาสนา มีการทำบุญตักบาตร ปลอญนกลปลอยปลา การกรวดน้ำอุทิศส่วนกุศลให้แก่ญาติที่ล่วงลับ การสงกรานน้ำพระ การขนทรายเข้าวัด ก่อพระเจดีย์ทราย

สำหรับนักท่องเที่ยวหรือประชาชนที่เดินทางกลับภูมิลำเนาเพื่อฉลองเทศกาลวันสงกรานต์ในภูมิภาคต่างๆ ก็ขอให้เดินทางถึงจุดหมายด้วยความปลอดภัย และเที่ยวประเพณีสงกรานต์อย่างสนุกสนานนะค่ะ สิ่งที่เราควรคำนึงถึงตลอดระยะเวลาในการเดินทางและการท่องเที่ยวคือ ความปลอดภัยและความไม่ประมาท รวมถึงการแต่งกายเล่นน้ำสงกรานต์ ก็ควรแต่งตัวให้เหมาะสม ไม่แต่งตัวล่อแหลมจนเกินไป ที่สำคัญเราควรจะให้เวลากับคนในครอบครัวเพราะเทศกาลแห่งความสุขแบบนี้ 1 ปี จะมีแค่ 1 ครั้งนะค่ะ

สุดท้ายนี้ขอฝากไว้ว่า “สงกรานต์จะสุขใจได้ถ้าไร้แอลกอฮอล์” กลับมาพบกันใหม่ในฉบับหน้า ขอขอบคุณที่ติดตาม OIE SHARE สำหรับฉบับนี้ขอกล่าวคำว่า สวัสดีปีใหม่ไทยค่ะ □

ที่มา : <http://school.obec.go.th>

ภาพประกอบจาก
www.tlcthai.com
<http://variety.horoworld.com>
<http://nongsukjai.files.wordpress.com>
<http://songkran.tourismthailand.org>

เทศกาล เทศนา

และการพัฒนาวัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์

• สำนักนโยบายอุตสาหกรรมมหภาค

บทความนี้เป็นข้อคิดเห็นส่วนบุคคล จึงไม่จำเป็นต้องสอดคล้องกับข้อคิดเห็นของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

สุขสันต์วันสงกรานต์ 2556 ส่งท้ายปีเก่าต้อนรับวันปีใหม่ นะครับ ท่านผู้อ่านที่รักทุกท่าน สำหรับเทศกาลสงกรานต์ปีนี้รัฐบาลได้ประกาศให้วันที่ 12 เมษายน 2556 เป็นวันหยุดราชการเพิ่มเติม ดังนั้นปีนี้เราจะมีวันหยุดต่อเนื่องกันถึง 5 วัน ท่านผู้อ่านที่รักจะเดินทางไปรดน้ำดำหัวผู้ใหญ่ ไปเยี่ยมญาติหรือไปเที่ยวที่ไหนก็ขอให้ระมัดระวัง และที่สำคัญ “เมาไม่ขับ” นะครับ

วันสงกรานต์เป็นวันแห่งการเริ่มต้นสิ่งใหม่ ๆ จึงนับได้ว่าเป็นวันแห่ง “การเกิด” แต่เดี๋ยวก่อนครับท่านผู้อ่าน รู้ไหมว่าในช่วง 2-3 สัปดาห์ที่ผ่านมาไม่เพียงแต่ “การเกิด” เท่านั้นแต่เรายังได้เรียนรู้หลักธรรมเรื่อง “การแก่ การเจ็บ และการตาย” จากวันและงานเทศกาลต่าง ๆ มาแล้วด้วย???

เริ่มจาก “การแก่” ได้แก่ งานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ ครั้งที่ 41 ระหว่างวันที่ 29 มีนาคม - 8 เมษายน 2556 ณ ศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ ถึงตอนนี้มีท่านผู้อ่านทำหน้าที่สงสัยว่าเกี่ยวกับ “แก่” อย่างไร??? อ้าว ก็เราชอบให้คำนิยามเหล่าหนอนหนังสือผู้อ่าน

ว่าเป็น “ผู้คงแก่เรียน” มิใช่เธอครับ (นี่ไม่มีคำว่า “แก่” แล้ว / ผู้เขียนโดนผู้อ่านที่รักเตะกระเด็นไป 2 ตลบ ซัมเมอร์ซอลอีก 2 รอบ) อย่างไรก็ตามการอ่านเป็นบ่อเกิดแห่งความรู้ครับ เป็นอาภรณ์ที่ประดับอายุที่มากขึ้นให้สวยงาม อย่างเช่นคำพูดที่บอกว่า “อย่าให้แก่เพราะกินข้าว อย่าให้เฒ่าเพราะอยู่นาน แต่ให้แก่ด้วยประสบการณ์และการสั่งสมความดี”

ต่อมาสำหรับเรื่อง “เจ็บ” ก็ได้แก่ งานกาชาดประจำปี 2556 ซึ่งจัดเป็นงานฉลองครบ 120 ปีสภากาชาดไทย จัดขึ้น ณ บริเวณสวนอัมพร สภากาชาดไทยได้ก่อตั้งขึ้นครั้งแรกในสมัยแผ่นดินรัชกาลที่ 5

ในต้น ร.ศ. 112 (พ.ศ. 2436) ซึ่งประเทศสยามเกิดกรณีพิพาทกับฝรั่งเศสในเรื่องดินแดนฝั่งซ้ายของแม่น้ำโขง ทำให้เกิดการสู้รบ บาดเจ็บ ล้มตายกันเป็นจำนวนมาก ล้นเกล้าท่านจึงพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้จัดตั้งสภาอุณาโลมแดงแห่งสยามขึ้น (ต้นกำเนิดสภากาชาดไทยในปัจจุบัน)

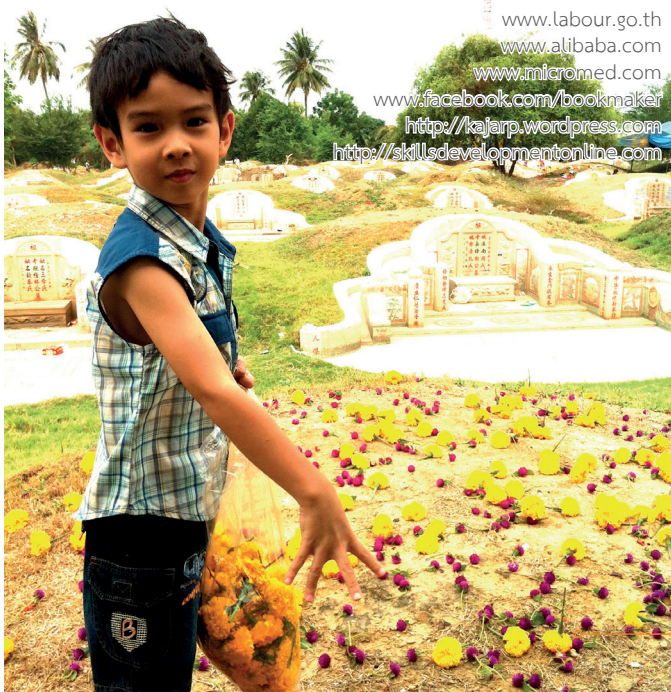

เพื่อเป็นศูนย์กลางในการบรรเทาความเดือดร้อน และให้การรักษาแก่ผู้บาดเจ็บ ซึ่งก็เห็นได้ว่าสังคมไทยให้ความสำคัญเรื่องการเยียวยาและเอื้ออาทรแก่กันและกันมานานแล้วครับ

ส่วนการ “ตาย” นั้น ท่านผู้อ่านคงจะได้ไม่ยากกว่าเป็น “เทศกาลเซ็งเม้ง” หรือเทศกาลไหว้บรรพบุรุษผู้ล่วงลับไปแล้วซึ่งถือปฏิบัติกันในทุกคนไทยเชื้อสายจีน ซึ่งปีนี้เริ่มต้นตั้งแต่วันที่ 20 มีนาคม 2556 จนถึงวันที่ 4 เมษายน 2556 เมื่ออ่านมาถึงบรรทัดนี้ท่านผู้อ่านหลายท่านอาจจะยังสงสัยว่าเรื่อง “เกิด แก่ เจ็บ ตาย” จะมาอยู่ในจุลสารของกระทรวงด้านเศรษฐกิจอย่างไรกระทรวงอุตสาหกรรมทำไม???

คำตอบก็คือ ขนาตศาสตราจารย์ ดร. ปวย อึ้งภากรณ์ อดีตผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง และอธิการบดีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ยังเคยมีข้อเขียนเรื่อง “คุณภาพชีวิต ปฏิทินแห่งความหวัง จากครรภ์มารดาถึงเชิงตะกอน” เลย์ครับ โดยมีสรุปที่ว่า รัฐและระบบเศรษฐกิจนั้นเกี่ยวข้องกับชีวิตคนเราตั้งแต่เกิดถึงตาย ดังนั้นในใจผู้เขียนเองก็เลยอยากให้กระทรวงอุตสาหกรรมที่ผู้เขียนสังกัดอยู่สามารถผลักดันการพัฒนาอุตสาหกรรมไทยให้เป็นประโยชน์เกี่ยวข้องกับชีวิตคนตั้งแต่เกิดถึงตายได้เช่นเดียวกัน โดยไม่มุ่งเน้นแต่เพียงมูลค่าทางเศรษฐกิจ แต่ส่งเสริมให้อุตสาหกรรมไทยเกิดและเติบโตอย่างมีองค์ความรู้ ส่งเสริมประสบการณ์ด้วยการบริหารจัดการอย่างมีธรรมาภิบาลและความดี

ภาพประกอบจาก
www.dlzx.cc
www.labour.go.th
www.alibaba.com
www.micromed.com
www.facebook.com/bookmaker
<http://kajarp.wordpress.com>
<http://skillsdevelopmentonline.com>

บนฐานของการเอื้ออาทรต่อกัน โดยไม่ลืมที่จะเคารพฐานรากแห่งบรรพบุรุษและวัฒนธรรมไทยที่เคยสร้างมา

ผู้เขียนขอยกตัวอย่างอุตสาหกรรมวัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์ ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับชีวิตตั้งแต่ครรภ์มารดาสู่เชิงตะกอนโดยตรง โดยอุตสาหกรรมวัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์ เมื่อแปลตรงตัวก็คือวัสดุอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการแพทย์ ซึ่งมีการนำไปใช้ตามวัตถุประสงค์ต่าง ๆ อาทิ ใช้ในการทดแทนส่วนของร่างกายที่เสียหาย (เช่น อวัยวะเทียม) ใช้รักษาการบาดเจ็บของร่างกาย (เช่น โคมัยบี้ แผล สกรูตามกระดูก) ใช้ในการปรับปรุงการทำงานของร่างกาย (เช่น เครื่องกระตุ้นหัวใจ คอนแทกต์เลนส์) ใช้เพื่อเพิ่มความสวยงาม (เช่น เต้านมเทียม ดั้งจมูกเทียม) หรือ ใช้ช่วยในการวิเคราะห์โรคและการรักษา (เช่น สายสวน สายล้าง ท่อต่าง ๆ)¹

ซึ่งถ้ามองในเชิงเศรษฐกิจแล้ว ก็ถือเป็นอุตสาหกรรมที่มีขนาดทางธุรกิจไม่ใหญ่โตมากนัก คือในปี พ.ศ. 2553 มีปริมาณการนำเข้าปีละ 21,299 ล้านบาท และความสามารถในการส่งออกปีละ 17,197 ล้านบาท² ในขณะที่การนำเข้าและส่งออกของสินค้าไทยอยู่ประมาณปีละ 6-7 ล้านล้านบาท หรือคิดเป็นสัดส่วนการนำเข้าหรือการส่งออกวัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์เพียงแค่ร้อยละ 0.3-0.4 ของประเทศเท่านั้น ส่วนการผลิตก็มีโรงงานที่เกี่ยวข้องเพียงประมาณ 120 โรงงาน เงินลงทุนประมาณ 5,200 ล้านบาท และจ้างงานเพียงประมาณ 9,100 คน³ และส่วนใหญ่เป็นการผลิตที่ใช้เทคโนโลยีในระดับไม่สูงมากนัก โดยเน้นการผลิตที่ใช้วัสดุดิบ (ยางและพลาสติก) ที่มีในประเทศเป็นหลัก⁴ ส่วนวัสดุและอุปกรณ์การแพทย์ที่ต้องใช้เทคโนโลยีระดับสูง เช่น วัสดุปลูกฝัง (implant) ต่าง ๆ ซึ่งเป็นวัสดุอุปกรณ์ที่ต้องนำเข้ามาจากต่างประเทศแทบทั้งหมด ทำให้วัสดุและอุปกรณ์การแพทย์ดังกล่าวมีราคาค่อนข้างสูง ส่งผลให้ผู้ป่วยซึ่งมีฐานะยากจนไม่สามารถเข้าถึงการรักษาที่ถูกต้องและเหมาะสมได้ นอกจากนี้ อุปกรณ์บางประเภท ที่นำเข้าจากต่างประเทศมักได้รับการออกแบบโดยใช้ข้อมูลกายวิภาคของชาวตะวันตกเป็นหลัก ซึ่งแตกต่างจากกายวิภาคของคนไทย ดังนั้น จึงทำให้การใช้งานบางครั้งมีอุปสรรคและประสิทธิภาพในการรักษาลดลง⁵

ดังนั้นการพัฒนาวัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์ในประเทศจึงเป็นภารกิจที่มีความสำคัญต่อประเทศ ทั้งเพื่อตอบสนองทางสังคม คือ ประชาชนที่ด้อยโอกาส สอดรับกับนโยบายศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติ (Medical Hub) ของรัฐบาลปัจจุบัน รวมทั้งเป็นการต่อยอดจากภูมิปัญญาที่สั่งสมกันมา ซึ่งประเทศไทยนับได้ว่าเป็นประเทศที่มีศักยภาพและมีขนาดตลาดที่รองรับใหญ่เพียงพอ ด้วยมีโรงพยาบาลรัฐกว่า 1,000 แห่ง และโรงพยาบาลเอกชนกว่า 400 แห่ง มีแพทย์ที่มีคุณภาพและมาตรฐานระดับนานาชาติ โดยมีอัตราค่ารักษาค่อนข้างถูกกว่าประเทศที่พัฒนาแล้วโดยเปรียบเทียบ⁶

เพื่อให้ภารกิจนี้สำเร็จ กระทรวงอุตสาหกรรมได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาอุตสาหกรรมวัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์ขึ้น เพื่อจัดทำกรอบการพัฒนาภายใต้วิสัยทัศน์ให้ไทยเป็นฐานการผลิตอุตสาหกรรมทางการแพทย์และสุขภาพที่สำคัญของอาเซียนภายในปี 2563⁷ มีการจัดทำยุทธศาสตร์พัฒนาอุตสาหกรรมวัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์ ลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน รวมถึงหน่วยงานทางการแพทย์ รวมทั้งสิ้น 11 หน่วยงาน ประกอบด้วยกระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา แพทยสภา คณะแพทยศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และหอการค้าไทย และมีการดำเนินโครงการพัฒนาอุตสาหกรรมวัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์และสุขภาพ จำนวน 3 โครงการ ได้แก่ การพัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมวัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์และสุขภาพ ด้านการเพิ่ม Productivity และพัฒนามาตรฐาน ISO 13485, การวิจัยพัฒนาและออกแบบวัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์และสุขภาพ และการศึกษาวิจัยโอกาสทางธุรกิจและการเพิ่ม Value Creation สำหรับอุตสาหกรรมวัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์⁸

โดยเฉพาะในเรื่องการวิจัยพัฒนาและออกแบบวัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์และสุขภาพ ซึ่งสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมได้ร่วมมือกับสำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ในการ

ดำเนินการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการวิจัยพัฒนาและผลิตวัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์ที่มีการใช้เทคโนโลยีที่สูงขึ้น และพัฒนานวัตกรรมด้านการออกแบบให้มีความทันสมัยและเหมาะสมกับผู้ใช้มากขึ้นนั้น ผู้เขียนขอส่งเสียงเชียร์ดังๆ ให้กับการพัฒนาโดยใช้กลยุทธ์แบบ “ไทยทำ ไทยใช้ ไทยเจริญ” ซึ่งในปี 2555 ที่ผ่านมาก็ทราบว่ามีความสำเร็จเป็นอย่างดี คือ ได้ออกแบบผลิตภัณฑ์ใหม่จำนวน 17 โครงการ ทดสอบทางคลินิกจำนวน 4 โครงการ และขอรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์สากลจำนวน 6 โครงการ ครอบคลุมกลุ่มประเภทผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ใน 3 ด้าน ได้แก่ อุปกรณ์ตรวจสอบทางการแพทย์ (Diagnostic Device) การรักษาการแพทย์ทางไกล (Tele-Medicine) และวัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์ (Medical Device) ตัวอย่างเช่น ชุดตรวจสอบการดีเอ็นเอในผู้ป่วยโรคเอดส์ วัสดุตามกระดูกสันหลังส่วนคอและอก (ราคาถูก) อ่างอาบน้ำสำหรับผู้สูงอายุ เครื่องช่วยฟังระบบดิจิทัล ราคาประหยัดสำหรับผู้สูงอายุ วัสดุปิดบาดแผลชนิดไม่ติดแผล รถเข็นน้ำหนักเบาสำหรับคนพิการ ฯลฯ⁹ และยังมีอีกมากมายซึ่งผู้เขียนเห็นว่าล้วนแต่มีประโยชน์และเป็นองค์ความรู้สำหรับการต่อยอดในอนาคตทั้งสิ้น

ส่วนในปี 2556 นี้ ผู้เขียนทราบว่าจะมีการดำเนินการในโครงการนี้อย่างต่อเนื่อง โดยตั้งเป้าหมายไว้ว่าจะวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ มีการทดสอบผลิตภัณฑ์ทางคลินิก และการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้ได้รับการรับรองมาตรฐานสากล จำนวนไม่น้อยกว่า 13 ผลิตภัณฑ์ นอกจากนี้ยังมีการจัดทำแผนที่นำทาง (Roadmap) ในการสนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรม เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับอุตสาหกรรมวัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์ด้วย โดยจะมีการจัดประชุมระดมสมองประมาณช่วงเดือนเมษายน 2556 นี้

หวังว่าโครงการดี ๆ อย่างนี้ จะได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาล และภาคส่วนต่าง ๆ ในสังคม เพื่อให้อุตสาหกรรมที่มีส่วนในชีวิตมนุษย์ตั้งแต่ครรภ์มารดาสู่เชิงตะกอน ได้รับการพัฒนาให้เกิดและเติบโตอย่างมีองค์ความรู้ ส่งเสริมประสบการณ์ด้วยการบริหารจัดการอย่างมีธรรมาภิบาลและความดี บนฐานของการเอื้ออาทรต่อกัน โดยไม่ลืมที่จะเคารพฐานรากแห่งบรรพบุรุษและวัฒนธรรมไทยที่เคยสร้างมา ...ด้วยความปรารถนาดีครับ ◻

¹ จินตมัย สุวรรณประทีป, “วัสดุการแพทย์”, สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน เล่มที่ 30 (2548)

² สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ (องค์การมหาชน). “นวัตกรรมอุตสาหกรรมชีวการแพทย์” (2555)

³ ข้อมูลจากเว็บไซต์กรมโรงงานอุตสาหกรรม, ประเภทโรงงานที่ 81(3) การทำเครื่องมือ เครื่องใช้ หรืออุปกรณ์การแพทย์

⁴ สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ (องค์การมหาชน), อ้างแล้ว

⁵ จินตมัย สุวรรณประทีป, อ้างแล้ว

⁶ ข้อมูลจากเว็บไซต์ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน, http://www.boi.go.th/index.php?page=opp_medical_hub เข้าถึงเมื่อ 25 มีนาคม 2556

⁷ ประชาชาติธุรกิจออนไลน์. “รัฐเดินหน้าผลักดันให้ไทยเป็น “Medical Hub” ของอาเซียนภายในปี 2563”, 4 มีนาคม 2556

⁸ สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม., “เกาะติดการพัฒนาอุตสาหกรรมวัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์” OIE SHARE, ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 เดือนเมษายน 2555

⁹ สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ (องค์การมหาชน), อ้างแล้ว

MOVEMENT

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ได้จัดงานสัมมนาเรื่อง “โอกาสแห่งการพัฒนาสู่อนาคตอุตสาหกรรมวัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์ไทยที่ไม่ควรพลาด (Day of the future for Medical & Healthcare industry in Thailand)” โดยมีนายวิฑูรย์ สิมะโชคดี ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม เป็นประธานเปิดงาน และนายหทัย อุทัย รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กล่าวรายงานความเป็นมา จัดขึ้นเมื่อวันที่ 4 มีนาคม 2556 ณ ห้องแกรนด์บอลรูม โรงแรมเซ็นจูรี่ พาร์ค

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ได้จัดงานประชุมวิชาการ เรื่อง “ก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน” โดยมีนายอนุสรณ์ เอี่ยมสะอาด ผู้ช่วยเลขาธิการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นประธานเปิดงานประชุมวิชาการ และบรรยายพิเศษ โดย นายหทัย อุทัย รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม และวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิจากสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม เป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม จัดขึ้นเมื่อวันที่ 6 มีนาคม 2556 ณ โรงแรมวังใต้ จ.สุราษฎร์ธานี

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ได้จัดงานประชุมวิชาการ เรื่อง “ก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน” โดยมีนายอนุสรณ์ เอี่ยมสะอาด ผู้ช่วยเลขาธิการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นประธานเปิดการประชุมวิชาการ และบรรยายพิเศษ โดย นายหทัย อุทัย รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม และวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิจากสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม จัดขึ้นเมื่อวันที่ 7 มีนาคม 2556 ณ โรงแรมเดอะวัน จ.บึงกาฬ

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม จัดงานแถลงข่าว “ดัชนีอุตสาหกรรม เดือนกุมภาพันธ์ 2556” โดยมีนายหทัย อุทัย รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม เป็นผู้แถลงข่าว โดยมีสื่อมวลชนแขนงต่าง ๆ ให้ความสนใจเข้าร่วมงาน จัดขึ้นเมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2556 ณ ห้องประชุม 202 สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

Industrial Intelligence Unit (IIU)

ระบบเครือข่ายข้อมูลเพื่อการชี้แนะและเตือนภัยของภาคอุตสาหกรรม
ซึ่งประกอบไปด้วย 9 ระบบข้อมูล หรือ 9 IIU ได้แก่

- อุตสาหกรรมไทยในภาพรวม
<http://iiu.oie.go.th>
- อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม
<http://iiu.oie.go.th/Textile/default.aspx>
- อุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้า
<http://iiu.oie.go.th/iron/default.aspx>
- อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์
<http://iiu.oie.go.th/electronics/default.aspx>
- อุตสาหกรรมยานยนต์
<http://iiu.oie.go.th/Automotive/default.aspx>
- อุตสาหกรรมอาหาร
<http://iiu.oie.go.th/food/default.aspx>
- อุตสาหกรรมพลาสติก
<http://iiu.oie.go.th/ptit/default.aspx>
- ฐานข้อมูลด้านการรับรองมาตรฐานไอเอสโอ
<http://iiu.oie.go.th/ISO/default.aspx>
- ฐานข้อมูลด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมในภูมิภาคอาเซียน
<http://iiu.oie.go.th/IUasean/default.aspx>

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
THE OFFICE OF INDUSTRIAL ECONOMICS

สำนักงาน | OFFICE
เศรษฐกิจอุตสาหกรรม | OF INDUSTRIAL ECONOMICS

ถนนพระรามที่ 6 แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400

โทร. 0 2202 4274, 0 2202 4284 โทรสาร 0 2644 7023

www.oie.go.th, www.facebook.com/oieprnews, http://twitter.com/oie_news